

KOMMISJONSFORORDNING (EF) NR. 1217/2003**2006/EØS/58/42**

av 4. juli 2003

om fastsettelse av felles spesifikasjoner for nasjonale kvalitetskontrollprogrammer for sikkerhet i sivil luftfart(*)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2320/2002 av 16. desember 2002 om fastsettelse av felles bestemmelser om sikkerhet i sivil luftfart⁽¹⁾, særlig artikkel 7 nr. 1, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Det er helt avgjørende at hver medlemsstat utarbeider og gjennomfører et nasjonalt kvalitetskontrollprogram for sikkerhet i sivil luftfart som skal sørge for at det nasjonale sikkerhetsprogrammet for sivil luftfart er effektivt, i samsvar med artikkel 5 nr. 3 i forordning (EF) nr. 2320/2002.
- 2) Spesifikasjonene for det nasjonale kvalitetskontrollprogrammet for sikkerhet i sivil luftfart som skal gjennomføres av medlemsstatene, må være slik at kontrollmetodene kan harmoniseres. En forordning er derfor det middel som er best egnet til dette formålet.
- 3) Dersom nasjonale kvalitetskontrollprogrammer for sikkerhet i sivil luftfart skal kunne overvåkes på fellesskapsplan, må metodene for vurdering av samsvar på nasjonalt plan harmoniseres.
- 4) De tilsyn som vedkommende myndighet har ansvar for å foreta bør, for å være effektive, utføres jevnlig. Det bør ikke være begrensninger med hensyn til hva det skal føres tilsyn med, eller på hvilket stadium eller tidspunkt dette skal skje. De bør utføres slik at de blir så effektive som mulig.
- 5) Det bør være en prioritert oppgave å utarbeide detaljerte, felles tilsynsmetoder.
- 6) Det må utvikles en harmonisert framgangsmåte for rapportering om de tiltak som er truffet for å oppfylle forpliktelsene etter denne forordning, og om situasjonen for sikkerhet i luftfarten i lufthavnene på medlemsstatenes territorium.
- 7) Nasjonale kvalitetskontrollprogrammer for sikkerhet i sivil luftfart bør være basert på anbefalt praksis. Medlemsstatene bør utveksle opplysninger om slik anbefalt praksis.
- 8) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Komiteen for sikkerhet i sivil luftfart —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

KAPITTEL I**FORMÅL OG DEFINISJONER***Artikkel 1***Formål**

I denne forordning fastsettes felles spesifikasjoner for det nasjonale kvalitetskontrollprogrammet for sikkerhet i sivil luftfart som hver medlemsstat skal gjennomføre. Dette omfatter fastsettelse av felles krav til kvalitetskontrollprogrammer, felles metoder for de tilsyn som skal utføres, og felles krav til inspektører.

*Artikkel 2***Definisjoner**

I denne forordning menes med

1. «vedkommende myndighet»: den nasjonale myndighet som en medlemsstat i henhold til artikkel 5 nr. 2 i forordning (EF) nr. 2320/2002 har utpekt til å ha ansvaret for å koordinere og kontrollere gjennomføringen av sitt nasjonale sikkerhetsprogram for sivil luftfart.
2. «tilsyn»: enhver framgangsmåte eller metode som benyttes til å kontrollere samsvar på nasjonalt plan. Termen omfatter sikkerhetssystemrevisjoner, inspeksjoner, undersøkelser, tester og granskinger,
3. «inspektør»: den som utfører tilsyn på nasjonalt plan,
4. «mangel»: manglende overholdelse av krav til sikkerhet i luftfarten,
5. «inspeksjon»: en etterprøving av gjennomføringen av en eller flere sider ved sikkerhetstiltak og sikkerhetsprosedyrer med sikte på å fastslå hvor effektivt de gjennomføres,
6. «gransking»: en utredning av en sikkerhetshendelse og dens årsaker med sikte på å unngå at hendelsen gjentar seg, og å vurdere rettslige skritt,
7. «kvalitetskontrollprogram»: det nasjonale programmet for kvalitetskontroll av sikkerhet i sivil luftfart,
8. «sikkerhetssystemrevisjon»: en grundig undersøkelse av alle sider ved sikkerhetstiltak og sikkerhetsprosedyrer med sikte på å fastslå om gjennomføringen skjer kontinuerlig og i henhold til en fast standard,

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 169 av 8.7.2003, s. 44, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 63/2004 av 26. april 2004 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport), se EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende nr. 43 av 26.8.2004, s. 163.

(¹) EFT L 355 av 30.12.2002, s. 1.

9. «sikkerhetshendelse»: en hendelse som har negative følger for sikkerheten for personer og eiendom,
10. «undersøkelse»: en evaluering av virksomheten med sikte på å fastslå sikkerhetsbehov. Dette omfatter konstatering av sårbare punkter som, til tross for gjennomførte sikkerhetstiltak og sikkerhetsprosedyrer, vil kunne utnyttes til å utføre en ulovlig handling samt anbefaling om kompensierende beskyttelsestiltak som står i forhold til trusselen, med sikte på å møte eventuell konstatert risiko,
11. «test»: en utprøving av sikkerhetstiltak i luftfarten, der vedkommende myndighet simulerer en ulovlig handling for å konstatere hvor effektive eksisterende sikkerhetstiltak er, og hvordan de gjennomføres.

KAPITTEL II

FELLES KRAV TIL KVALITETSKONTROLLPROGRAMMER

Artikkel 3

Vedkommende myndighets myndighet

For å sikre effektiviteten i de nasjonale sikkerhetsprogrammene for sivil luftfart skal medlemsstatene gi vedkommende myndighet den nødvendige håndhevingsmyndighet.

Artikkel 4

Kvalitetskontrollprogrammets innhold

1. Kvalitetskontrollprogrammet skal inneholde alle kontrolltiltak som er nødvendige for kvalitetskontrollen, med henblikk på å kunne foreta en jevnlig vurdering av gjennomføringen av det nasjonale sikkerhetsprogrammet for sivil luftfart, herunder de prinsipper det bygger på.
2. Kvalitetskontrollprogrammet skal omfatte følgende elementer:
 - a) organisasjonsstruktur, ansvarsområder og ressurser,
 - b) stillingsbeskrivelser og kvalifikasjonskrav for alle inspektører med ansvar for å gjennomføre kvalitetskontrollprogrammet,
 - c) operasjonelle kontrolltiltak, herunder sikkerhetssystemrevisjonenes type, mål, innhold, frekvens og fokus, inspeksjoner, undersøkelser og tester samt grad av samsvar og eventuelt omfang av og ansvarsforhold i forbindelse med granskinger,
 - d) tiltak for å korrigere mangler, med nærmere opplysning om rutine for innrapportering av mangler, oppfølging og korrigerende tiltak, for på en effektiv måte å sikre samsvar med kravene til sikkerhet i luftfarten,
 - e) håndhevingstiltak, og
 - f) meddelelser og rapporter om utførte aktiviteter og om i hvilken grad det foreligger samsvar med kravene til sikkerhet i luftfarten.

Artikkel 5

Kontroll av samsvar

1. Gjennomføringen av det nasjonale sikkerhetsprogrammet for sivil luftfart skal kontrolleres.
2. Kontrollen skal skje i samsvar med kvalitetskontrollprogrammet, samtidig som det tas hensyn til trusselnivå, virksomhetens type og art, gjennomføringsstandard og andre faktorer og vurderinger som krever hyppigere kontroll.
3. Ledelsen og organiseringen av kvalitetskontrollprogrammet, og dets prioriteringer, skal skje uavhengig av den operasjonelle gjennomføringen av tiltak som treffes innenfor rammen av det nasjonale sikkerhetsprogrammet for sivil luftfart.

Artikkel 6

Rapportering

1. Medlemsstatene skal hvert år framlegge en rapport for Kommisjonen om hvilke tiltak de har truffet for å oppfylle sine forpliktelser i henhold til denne forordning samt om sikkerhetssituasjonen for luftfart i lufthavnene på sitt territorium. Retningslinjene for rapportering er angitt i vedlegg I.
2. Rapportens referanseperiode skal være 1. januar-31. desember. Rapporten skal foreligge to måneder etter at referanseperioden er omme. Som et unntak skal det framlegges en rapport innen utgangen av februar 2004 for perioden 19. juli 2003-31. desember 2003.

KAPITTEL III

FELLES TILSYNSMETODER

Artikkel 7

Gjennomføring av tilsyn

Kontroll av samsvar skal skje ved både anmeldte og uanmeldte aktiviteter.

Artikkel 8

Klassifisering av samsvar

Sikkerhetssystemrevisjoner, inspeksjoner og tester for vurdering av gjennomføringen av det nasjonale sikkerhetsprogrammet for sivil luftfart skal skje ved hjelp av det harmoniserte systemet for klassifisering av samsvar angitt i vedlegg II.

KAPITTEL IV

FELLES KRAV TIL INSPEKTØRER

Artikkel 9

Tilgang på inspektører

Hver medlemsstat skal treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at det finnes tilstrekkelig mange inspektører til å utføre alle oppgaver knyttet til kontroll av samsvar.

*Artikkel 10***Kvalifikasjonskrav for inspektører**

1. Hver medlemsstat skal sikre at inspektører som utfører oppgaver på vegne av vedkommende myndighet, har de nødvendige kvalifikasjoner, herunder tilstrekkelig teoretisk og praktisk erfaring på det aktuelle området.
2. Inspektørene skal ha:
 - a) god kjennskap til det nasjonale sikkerhetsprogrammet for sivil luftfart og til hvordan det anvendes på de virksomheter som undersøkes,
 - b) eventuelt kjennskap til de strengere tiltak som kommer til anvendelse i den berørte medlemsstat og på stedet som undersøkes,
 - c) god praktisk kjennskap til sikkerhetsteknologi og sikkerhetsteknikker,
 - d) kjennskap til tilsynsprinsipper, tilsynsprosedyrer og tilsynsteknikker,

- e) praktisk kjennskap til de virksomheter som undersøkes.

KAPITTEL V

FELLES BESTEMMELSER*Artikkel 11***Utveksling av informasjon om anbefalt praksis**

Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om anbefalt praksis i forbindelse med kvalitetskontrollprogrammer, tilsynsmetoder og inspektører. Kommisjonen skal bringe opplysningene videre til medlemsstatene.

Artikkel 12

Denne forordning trer i kraft den tjuende dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utfærdiget i Brussel, 4. juli 2003.

For Kommisjonen

Loyola DE PALACIO

Visepresident

*VEDLEGG I***RETNINGSLINJER FOR RAPPORTERING TIL KOMMISJONEN****Organisasjonsstruktur, ansvarsområder og ressurser**

- Nærmere regler for kvalitetskontrollen med hensyn til organisering, ansvarsområder og ressurser, herunder planlagte framtidige endringer (se artikkel 4 nr. 2 bokstav a)).
- Antall inspektører — nåværende og framtidige (se artikkel 9).
- Inspektørens kvalifikasjoner — benyttede opplæringsmidler og ressurser (se artikkel 4 nr. 2 bokstav b) og artikkel 10).
- Forklaring dersom kvalitetskontrollprogrammet på dette punktet ikke får full anvendelse.

Operasjonelle kontrolltiltak

- Status for gjennomføringen av operasjonelle tiltak: type, mål, innhold, frekvens og fokus for all kontrollaktivitet (se artikkel 4 nr. 2 bokstav c)), med antall tilsyn for hver lufthavn og for hvert område der det stilles krav om sikkerhetstiltak (f.eks. innpasseringskontroll, beskyttelse av luftfartøyer, gjennom søking av innsjekket bagasje), når det er hensiktsmessig og mulig.
- Forholdet mellom operasjonelle kontrolltiltak og aktiviteter på stedet (se artikkel 5 nr. 2).
- Grad av samsvar med kravene til luftfartssikkerhet per område (f.eks. innpasseringskontroll, beskyttelse av luftfartøyer, gjennom søking av innsjekket bagasje) (se artikkel 8).
- Forklaring dersom de operasjonelle tiltak ikke får full anvendelse.

Korrigerende av mangler

- Status for gjennomføringen av tiltak for å korrigere mangler (se artikkel 4 nr. 2 bokstav d)).
- De viktigste problemområder i forbindelse med gjennomføringen av kravene til luftfartssikkerhet (f.eks. innpasseringskontroll, beskyttelse av luftfartøyer, gjennom søking av innsjekket bagasje).
- De viktigste iverksatte eller planlagte aktiviteter med sikte på å korrigere mangler (f.eks. bevisstgjøring omkring sikkerhet, arbeidsgrupper, motivasjonsprogrammer).
- Håndhevingstiltak som er tatt i bruk (se artikkel 4 nr. 2 bokstav e)).

Situasjonen for sikkerhet i luftfarten i lufthavner

- Den generelle situasjonen for sikkerhet i luftfarten i medlemsstatens lufthavner.
-

VEDLEGG II

Harmonisert system for klassifisering av samsvarsgrad

Klassifiseringen av samsvarsgrad angitt nedenfor får anvendelse ved vurdering av gjennomføringen av det nasjonale sikkerhetsprogrammet for sivil luftfart.

	Sikkerhetssystem-revisjon	Inspeksjon	Test
Fullstendig samsvar	✓	✓	✓
Samsvar, men forbedring ønskelig	✓	✓	✓
Manglende samsvar / kun mindre mangler	✓	✓	✓
Manglende samsvar / alvorlige mangler	✓	✓	✓
Ikke relevant	✓	✓	
Ikke bekreftet	✓		